

บันทึก

เรื่อง การตีความมาตรา ๔ (๖) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคฯ

ตามหนังสือของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๕๐๔๘/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๙๐ แจ้งว่า เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ได้รับรายงานจากคณะกรรมการจังหวัดต่างๆ ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคภายในเขตจังหวัดตามมาตรา ๔ (๒) (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคฯ ว่าขอให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคฯ ประกาศห้ามการขนย้ายสิ่งควบคุมออกนอกเขตจังหวัด นอกจากที่ได้รับอนุญาตก่อนตามมาตรา ๔ (๖) การอนุญาตขนย้ายสิ่งควบคุมออกนอกเขตจังหวัด กฎหมายมิได้กำหนดให้คณะกรรมการฯ มอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่นอนุญาตแทนคณะกรรมการฯ ดังเช่นที่ได้ให้อำนาจไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการฯ แต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๔ (๒) ถึง (๕) แทนคณะกรรมการฯ ได้ เมื่อประกาศควบคุมแล้ว คณะกรรมการฯ ย่อมพิจารณาการขนย้ายเอง แต่ในทางปฏิบัติไม่อาจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้ เพราะอยู่ห่างไกลกัน และไม่ทราบข้อเท็จจริงดีกว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ครั้นจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้อนุญาตแทนก็เข้าใจว่าไม่มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย เมื่อพิเคราะห์ดูบทบัญญัติในมาตรา ๔ (๖) ซึ่งวางระเบียบสิ่งของที่ควบคุมประกอบกับมาตรา ๔ (๘) ที่กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการเพื่อให้การควบคุมดำเนินโดยสะดวกตามความจำเป็นของเหตุการณ์ จึงเห็นว่าคณะกรรมการฯ จะกำหนดเงื่อนไขในระเบียบการให้ผู้นายไปขออนุญาตจากบุคคลที่กำหนดไว้นั้นได้

คณะกรรมการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคฯ ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเห็นว่า อำนาจการอนุญาตขนย้ายสิ่งควบคุมออกนอกเขตจังหวัดตามมาตรา ๔ (๖) นั้น คณะกรรมการฯ ไม่จำเป็นต้องอนุญาตเองเสมอไป จะวางระเบียบการกำหนดเงื่อนไขให้ไปขออนุญาตต่อบุคคลใด โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้แล้ว บุคคลนั้นก็มีอำนาจอนุญาตได้เช่นกัน แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า เงื่อนไขที่ออกจะต้องให้ผู้อนุญาตปฏิบัติการภายในขอบเขตของกฎหมายที่คณะกรรมการฯ จะมอบหมายถูกต้องแล้วได้ คือ มาตรา ๔ (๒) ถึง (๕) เท่านั้น จะนอกเหนือไปไม่ได้ เมื่อเกิดเป็นปัญหาขึ้นเช่นนี้ จึงใคร่ขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาตีความผลของกฎหมายดังกล่าวว่าข้อความตามมาตรา ๔ (๖) และ (๘) เปิดช่องให้คณะกรรมการฯ วางเงื่อนไขการควบคุมได้เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้เสร็จแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคฯ ได้กำหนดอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะแต่งตั้งบุคคล หรือคณะบุคคลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ แทนคณะกรรมการฯ ไว้ในมาตรา ๕ และในมาตรา ๕ นั้นก็บัญญัติให้มอบหมายอำนาจให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เฉพาะกรณีตามอนุมาตรา (๒) ถึง (๕) ของมาตรา ๕ เท่านั้น ฉะนั้นในการตีความ คณะกรรมการฯ ก็ย่อมไม่มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เกินกว่าที่มาตรา ๕ บัญญัติไว้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทราบว่าบัดนี้ทางรัฐบาลได้จัดการปรับปรุงกฎหมายในเรื่องนี้ขึ้นใหม่ และผ่านรัฐสภาแล้ว ทั้งได้ทราบจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ว่าในกฎหมายที่ร่างใหม่นี้ได้บัญญัติข้อความสมความมุ่งหมายที่ต้องการอยู่ในปัจจุบันแล้ว ปัญหาในเรื่องนี้จึงน่าจะไม่มีเกิดขึ้น

จึงขอเสนอเพื่อพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๔๙๐